

delig lov og ret over for Kinas egen befolkning. Og en af de ting, man kan undre sig over, er så, at man den dag i dag, når vi har en debat om våbenembargo og Kinas politik, i den grad ikke vælger at tage et ansvar fra Folketingets side.

Vi kan konstatere, at der er tale om, at kineserne hvert eneste år henretter 10.000 mennesker eller flere for stort set småforbrydelser. Det er tale om, at tibetanerne udsættes for den ene krænkelser efter den anden. Der er tale om, at tibetanerne udsættes for massefængslinger, systematisk brug af tortur, og at buddhistiske munke og nonner udvises fra klostre. Der er kinesiske militærlejre i ethvert hjørne af Tibet. Hovedstaden i Tibet er omringet af store militærlejre foruden lejre for det kinesiske militærpoliti.

Det er sådanne tilstande, vi er med til at acceptere, hvis vi ikke påtaler, hvad det er, der foregår i Kina.

Human Rights Watch og Amnesty International har gentagne gange – og de har for nylig gjort det igen – påtalt, hvor galt det står til med almindelig lov og ret for den kinesiske befolkning.

Hvad angår Taiwan, naboen, som man i øvrigt begynder at have handelssamkvem med i stigende omfang, er man også hårde og ubønhørlige imod dem i de kinesiske krænkelser. Kineserne forbeholder sig ret til, som de siger, at bruge militær magt, hvis ikke taiwanerne indretter sig på det, som kineserne gerne vil have. Og det betyder, at hvis man ikke ethundrede procent accepterer, at det er Kina og Fastlandskina, Kommunistkina, der bestemmer, så vil man bruge militær magt i en given situation.

Det er selvfølgelig helt utilfredsstillende, at vi i nutidens samfund skal acceptere sådan nogle barbariske metoder over for andre lande. Det er også klart, at man bør lægge sig på sinde fra regeringens side meget kontant over for de andre EU-lande at påpege, at skal man på noget tidspunkt nogen sinde give mulighed for, at der kan eksporteres våben til Kina, så skal der være nogle klare indrømmelser på de områder, som vi taler om her.

Det, der så har været lidt bedrøveligt for debatten, når vi skal se fremad, har været, at Socialdemokraterne har holdt en meget høj profil, kan man godt sige, efter statsministerens besøg i Kina. Man har set på med alvor, at statsministeren i for høj grad i sin retorik har givet kineserne ret og ikke har taget de rigtige forbehold, når det gælder spørgsmålet omkring våbenembargo.

Men Socialdemokraterne har ikke villet tage imod de gode tilbud, der har ligget fra mange partier her i Folketinget, nemlig fra SF, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, som meget klart har sagt, hvad det er, man skal forlange af kineserne, hvis man på noget tidspunkt skal ophæve den våbenembargo.

I det forslag til vedtagelse, der er lagt frem, siger man, at kineserne jo skal indstille deres truende adfærd over for Taiwan. Man skal vise reel vilje til at finde en forhandlet løsning for Tibet, og man skal forbedre menneskerettighedssituationen i Kina, først og fremmest hvad angår tortur og henrettelser, ytringsfrihed og sikring af foreningsfrihed.

Det er altså på alle de punkter meget klart, meget kontant og vel i virkeligheden ikke særlig meget at forlange af et land i verden i dag, at det accepterer, at det kunne være betingelserne for, at det på et tidspunkt igen kunne få lov til at importere våben.

Men alligevel er man altså indstillet på at acceptere alle de krænkelser, som jeg har været inde på her, og man udelukker ikke, at hvis de andre lande vil, jamen så bliver vi måske også nødt til at lempe den våbenembargo. Det er dog en slap holdning at have til de ting, hvis man giver los over for et godt nok stort land med en stor befolkning, men som ikke indordner sig under de krav, som stilles til det land.

Kl. 18.35

Spørgsmålet er så, hvad det egentlig er, der ligger bag, for noget må der vel ligge bag, hvis man accepterer sådanne krænkelser af tibetanerne, af Taiwan, som Kina udsætter dem for. Spørgsmålet er, om der ligger ussel mammon, franske jagerfly eller andet bag en sådan beslutning. Man kunne få en fornemmelse af, at der er lande i EU, der med en stor våbenproduktion og våbeneksport har i sinde at eksportere for mange penge til et stort land som Kina, som måske på et tidspunkt og måske allerede nu har brug for våben. Det er desværre den ubønhørlige sandhed, at det er det, der kan ligge bag.

Der må jeg sige, at vi fra Dansk Folkepartis side tager afstand fra, at det er ussel mammon og EU, der skal dirigere, hvad vi har af holdninger over for Kommunistkina, et af de få kommunistiske styre, der overhovedet er tilbage i verden.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det næste ordfører.